

Η ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΟΙΔΙΜΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ ΚΥΡΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Τήν μεσημβρινήν ὥραν τοῦ Σαββάτου, 30^{ης} Ὀκτωβρίου / 12^{ης} Νοεμβρίου 2022, ἔλαβε χώραν εἰς τόν νεόδμητον ἱερόν Καθεδρικόν Ναόν τοῦ ἰδρυτοῦ Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ἁγίου Ἀποστόλου Βαρνάβα ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία τοῦ μεταστάντος πρὸς Κύριον αοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου καὶ ἑθνάρχου τῆς μεγαλονήσου κυροῦ Χρυσοστόμου τοῦ Β΄.

Τῆς Ἀκολουθίας ταύτης προεξῆρξεν ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος, συνιερουργούντων Αὐτῷ τῶν μελῶν τῆς Κυπριακῆς Ἱεραρχίας καὶ προσευχομένου τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Θεοδώρου καὶ ἐκπροσώπων ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Ἐκ τῶν Πολιτικῶν Ἀρχῶν παρέστη ὁ Πρόεδρος τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας κ. Νικόλαος Ἀναστασιάδης καὶ ἡ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Αἰκατερίνη Σακελλαροπούλου.

Τόν Ἐπικήδειον λόγον ἐξεφώνησεν ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος, ὁ Πανιερώτατος Τοποτηρητὴς Μητροπολίτης Πάφου κ. Γεώργιος ἐξ ὀνόματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ὁ Πρόεδρος κ. Ἀναστασιάδης καὶ ἡ Πρόεδρος κ. Σακελλαροπούλου.

Τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἀντεπροσώπευσεν ὁ ἐν Κύπρῳ Ἐξάρχος τοῦ Παναγίου Τάφου Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βόστρων κ. Τιμόθεος, ὁ ὁποῖος καὶ ἐπέδωσε τὴν ἐπικήδειον προσφώνησιν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, ἔχουσας ὡς ἔπεται:

“Τῷ Ἱερωτάτῳ Μητροπολίτῃ Πάφου κ. Γεωργίῳ, Τοποτηρητῇ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου, ἀδελφῷ ἐν Κυρίῳ ἀγαπητῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, ἀσπασμόν ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Ἡ παραμυθητικὴ ρῆσις τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «δεῖ γάρ τό φθαρτόν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν» (Κορ. Α΄ 15,53), κατέλαβε τόν νοῦν ἡμῶν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς, κατόπιν πολυετοῦς καὶ ὀδυνηρᾶς ἀσθενείας, πρὸς Κύριον ἐκδημίας τοῦ μακαρία τῇ λήξει γενομένου ἀγαπητοῦ πολιοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κυροῦ Χρυσοστόμου τοῦ Β΄.

«Ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως» (Ψλμ. 102,15) ἐξήνθησεν ὁ μεταστάς σοφός Προκαθήμενος, κατακοσμήσας μέν τό πρῶτον τήν Ἱεράν Μονήν Ἀγίου Νεοφύτου, εἰς ἣν ἀφιέρωσεν ἑαυτόν παιδιόθεν καὶ ἥς ἐχρημάτισεν ἡγούμενος, ἀναδείξας αὐτήν τά μάλα, ὕστερον δέ καθιστάμενος διὰ βοῆς Ποιμὴν καὶ Μητροπολίτην τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πάφου, ἐν ᾗ ἀνέπτυξεν πλουσίαν ποιμαντικὴν δρᾶσιν, κτίσας πλειάδα ἱερῶν Ναῶν, ἐπιστηρίξας πένητας ἀδελφούς καὶ ἰδιαιτέρως μεριμνήσας διὰ τὴν ἐπιμόρφωσιν τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ τὴν πνευματικὴν καλλιέργειαν τοῦ ποιμνίου Αὐτοῦ.

Ἀπὸ δέ τοῦ ἔτους 2006 ἐτέθη ὁ λύχνος «ἐπὶ τὴν λυχνίαν» (Λκ. 11,33) καὶ ἐπηδαλιούχησεν τὴν νοητὴν ναῦν τῆς κατὰ Κύπρον Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ

Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, μή δίδων «ὑπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς ... καί τοῖς βλεφάροις ... νυσταγμόν καί ἀνάπausιν τοῖς κροτάφοις», (Ψλμ. 131,4) προκειμένου, ἵνα ἴδῃ τήν ἐμπιστευθεῖσαν Αὐτῷ Ἐκκλησίαν πνευματικῶς καί ὑλικῶς ἀκμάζουσιν, ἐλευθέραν καί ζῶσαν. Ἀνηλώθη εἰς λίαν σημαντικά ἔργα, ὡς ἦτο ἡ ἀναθεώρησις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἡ ἀναβάθμισις τοῦ Συνοδικοῦ Θεσμοῦ διὰ τῆς ἀναδείξεως Μητροπολιτῶν καί Χωροεπισκόπων καί ἡ ἱδρυσις τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἵνα δύνῃται ἀκωλύτως ἐκτελεῖν τό ἔργον αὐτῆς ὡς ἀρχαία Αὐτοκέφαλος Ἀποστολική Ἐκκλησία. Ἄξιον μνήμης ἐστίν ὅτι ὑπῆρξεν θερμός ὑποστηρικτικὴς τοῦ ἐνιαίου Κράτους τῆς Κύπρου, ἄνευ κατοχικῶν καί ἐτέρων ἀλλοτριῶν δυνάμεων.

Οὐχ ἦττον, δυνάμεθα νά ἀποδώσωμεν Αὐτῷ τό τοῦ Παύλου «ἡ ἐπισύστασίς μου ἡ καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν» (Κορ. Β' 11,28). Τῷ ὄντι, ὁ μακαριστός Προκαθήμενος ἐξεδήλωσεν ἐμπράκτως τό ἐνδιαφέρον Αὐτοῦ ὑπέρ τῶν Παλαιφάτων Πατριαρχείων τῆς Μέσης Ἀνατολῆς πρὸς στήριξιν τῶν χειμαζομένων Χριστιανῶν τῆς αὐτῆς περιοχῆς καί ἡ πλειστάκις φιλοξενία ὑπ' Αὐτοῦ, ἐν τῇ μεγαλονήσῳ Κύπρῳ, τῶν συναντήσεων τοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν Μέσης Ἀνατολῆς. Ὡσαύτως ἐξεδηλώθη καί τό πρὸς τό Παλαίφατον Πατριαρχεῖον Ἡμῶν ἐνδιαφέρον Αὐτοῦ, ἀφ' ἐνός μὲν διὰ τῆς ἐγκρίσεως τῆς ἀνασυστάσεως τῆς ἐν Λευκωσίᾳ Ἐξαρχίας τοῦ Παναγίου Τάφου, συνεχίζουσα οὕτω τό ἔργον τῆς κατεχομένης, ἄχρι τοῦ νῦν, Ἐξαρχίας ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἀγίου Χρυσοστόμου Κουτσοβέντη, ἀφ' ἐτέρου δέ διὰ τῆς χορηγήσεως ὑποτροφιῶν πρὸς φοίτησιν νέων τοῦ Ἡμετέρου ποιμνίου εἰς τήν Ἱερατικὴν Σχολὴν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Οἱ ἀδελφικοὶ δεσμοὶ καί ἡ ἀγαστή συνεργασία τῶν ἡμετέρων Ἐκκλησιῶν ἀπέδωκαν πνευματικούς καρπούς.

Ἐν Ἱερουσαλὴμ παροικοῦντες καί μάρτυρες τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως ὄντες, δράμωμεν τά νῦν καί προσφωνήσωμεν τὸν μακαριστὸν Πρωθιεράρχην διὰ τοῦ «Χριστός Ἀνέστη!». «Οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε καθὼς καί οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα» (Θεσ. Α' 4,13). Τοῦτο τό φθαρτόν, «σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ, σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ, σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει, σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν» (Κορ. Α' 15,43-44). Βέβαιοι ὄντες διὰ τήν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πιστεύομεν καί εἰς τήν προφητικὴν ρῆσιν ὅτι «ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ καί ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις» (Ἠσ. 26,19).

Ἰκετηρίους ὅθεν ἀναπέμπομεν δεήσεις τῷ ἐκ Τάφου ἡμῖν ἀνατείλαντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς μακαρίας ψυχῆς τοῦ μεταστάντος Ἀρχιεπισκόπου ἐν χώρᾳ ζώντων καί σκηναῖς δικαίων, ὅπως ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, «ἐκλάμψῃ ὡς ὁ ἥλιος σὺν ἀγγέλοις εἰς ζωὴν αἰώνιον σὺν τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, ὁρῶν αὐτόν καί ὁρώμενος καί ἄληκτον τήν ἀπ' αὐτοῦ εὐφροσύνην καρπούμενος» (Ἰω. Δαμασκηνός).

Ἐφ' οἷς, συλλυπούμενοι βαθέως τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι, τοῖς τιμίοις μέλεσι τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί παντὶ τῷ εὐσεβεῖ πληρώματι τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἀσπαζόμεθα αὐτήν ἀπὸ τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου φιλήματι ἀγίῳ καί διατελοῦμεν.

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλὴμ ,βκβ' Ὀκτωβρίου κε'.

Ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων

Ἐν μέσῳ τῶν τιμητικῶν ἐκδηλώσεων παρὰ τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας καί Πολιτείας καί τῶν ἐκπροσώπων τῆς Πολιτείας καί τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν μετηνέχθη τό σκήνωμα τοῦ ἐκλιπόντος σεβαστοῦ Προθιεράρχου καί ἐτάφη εἰς τόν τάφον, διά τόν ὁποῖον ὁ ἴδιος εἶχε μεριμνήσει κάτωθι τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας